



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

IX. De ecclesia interdicta, & interdictorum sepultura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

politanus de ipsis secundum Deum absque illorum contradictione disponat.

I X.

Cum & plantare sacram religionem, & plantatam fouere modis omnibus debeamus: nunquam hoc melius exequemur, quam si nutrire quæ recta sunt, & corrigere quæ profectum veritatis impediunt, commissa nobis auctoritate curemus. Fratrum autem & coepiscoporum nostrorum vehementi conuestione comperimus, quod fratres Templi & Hospitalis, alii quoque religiosæ professionis, indulta sibi ab apostolica sede excedentes priuilegia, contra episcopalem auctoritatem multa præsumunt, quæ & scandalum generant in populo Dei, & graue pariunt periculum animarum. Proponunt enim, quod ecclesias recipiant de manibus laicorum, excommunicatos & interdictos ad ecclesiastica sacramenta & sepulturam admittant, in ecclesiis suis præter eorum conscientiam & instituant & amoueant sacerdotes, & fratribus eorum ad eleemosynas quærendas euntibus, cum indultum sit eis, vt in aduentu eorum semel in anno ecclesiæ aperiantur, atque in eis diuina celebrentur officia, plures ex eis de vna siue diuersis domibus ad locum interdictum sæpius accedentes, indulgentia priuilegiorum in celebrandis officiis abutuntur, & tunc mortuos apud prædictas ecclesias sepelire præsumunt. Occasione quoque fraternitatum, quas in pluribus locis faciunt, robur episcopalis auctoritatis eneruant, dum contra eorum sententiam sub aliquorum priuilegiorum obtentu munire cun-

ctos intendunt, qui ad eorum fraternitatem volunt accedere, & se conferre. In his, quia non tam de maiorum conscientia, vel consilio, quam de minorum indiscretione quorundam exceditur: & remouenda ea, in quibus excedunt, & quæ dubietatem faciunt, declaranda decreuimus. Ecclesias sane & decimas de manu laicorum sine consensu episcoporum, tam illos, quam quoscumque alios religiosos recipere prohibemus, dimissis etiam quas contra tenorem istum * moderno tempore ^{aliquo} receperunt, excommunicatos & nominatim interdictos, tam ab illis, quam ab omnibus aliis, iuxta episcoporum sententiam, statuimus euitandos. In ecclesiis suis, quæ ad eos pleno iure non pertinent, instituendos presbyteros episcopis præsentent, vt eis quidem de plebis cura respondeant, ipsis vero pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem: institutos autem, episcopis inconsultis, non audeant remouere. Si vero Templarii sue Hospitalarii * ad ecclesiasticum interdictum ^{* ad ecclesiam interdictam} uenerint, non nisi semel in anno ad ecclesiasticum admittantur officium, nec tunc ibi corpora sepe- ^{* interdictorum} liant * defunctorum. De * fraternitatibus hoc ^{* constitutis} statuimus, vt si non se prædictis fratribus ^{* duxerint omnino remanendum} reddiderint, sed in suis proprietatibus * duxerint remanendum, propter hoc ab episcoporum sententia nullatenus eximantur: sed potestatem suam in eos, sicut in alios parochianos suos exercent, cum pro suis excessibus fuerint corrigendi. Quod autem de prædictis fratribus dictum est, de aliis quoque religiosis, qui præsumptione sua ^{cipi-}

ANNO
CHRISTI
1179.

episcoporum iura præripiunt, & contra canonicas eorum sententias & tenorem priuilegiorum nostrorum venire præsumunt, præcipimus obseruari. Si autem contra hoc institutum venerint, & ecclesiæ in quibus ista præsumpserint, subiaceant interdicto, & quod egerint, irritum habeatur.

X.

Monachi non precio recipiantur in monasterio, non peculium permittantur habere, non singuli per villas & opida, seu ad quascumque parochiales ponantur ecclesias: sed in maiori conuentu, aut cum aliquibus fratribus maneant: nec soli inter sæculares homines spiritualium hostium conflictionem expectent, Salomone dicente: *Væ soli, quia si ce-*

* nisi est
qui suble-
uet iuro.

ciderit non habet subleuantem. Si quis autem exactus, pro sua receptione aliquid dederit, ad sacros ordines non ascendat. * Is autem qui acce-

* Is vero
qui cum
recepit
suspensionem

perit, officii sui * priuatione mulctetur. Si vero peculium habuerit, nisi ei ab abbate pro iniuncta fuerit administratione permissum, a communione remoueatur altaris: & qui in extremis cum peculio inuentus fuerit, nec oblatio pro eo fiat, nec inter fratres recipiat sepulturam. Quod etiam de * di-

* vniuersis

uersis religiosis præcipimus obseruari. Abbas etiam qui ista diligenter non curauerit, officii sui iacturam se nouerit incursum. Prioratus quoque siue obedientiæ, precii datione nulli tradantur.

* per electionem capitulum suorum canonice fuerint instituti, nisi &c.

Alioqui & dantes & accipientes a ministerio fiant ecclesiastico alieni. Priores vero cum in conuen-

Concil. Tom. 27.

LII